

УДК 378 : [378.6 : 37]. 091.12.011.3-051 : 004

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.17.072-077

БІДЮК Дмитро Євгенійович –

кандидат педагогічних наук, старший

викладач кафедри психології та педагогіки

Хмельницького національного університету

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-3086-5411>

e-mail: biduk.de@ukr.net

БІДА Олена Анатоліївна –

доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки,

психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти

Закарпатського угорського університету ім. Ференца Ракоці II

ORCID iD: <https://orcid.org/ID0009-0007-4121-9665>

e-mail: tetyanna@ukr.net

ГУТТЕРЕР Єва Войтехівна –

координатор початкової освіти,

старший викладач кафедри педагогіки, психології,

початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти

Закарпатського угорського університету ім. Ференца Ракоці II

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-1876-045X>

e-mail: pedagogia@kmf.uz.ua

СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ОСВІТИ

БІДЮК Дмитро Євгенійович, БІДА Олена Анатоліївна, ГУТТЕРЕР Єва Войтехівна.
СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ
ОСВІТИ

Актуальним викликом на тлі глобальних інтеграційних процесів та, відповідно, професійної підготовки, є процес активної цифровізації. Розвиток і впровадження новітніх цифрових можливостей, зокрема, активне залучення «хмарних» обчислень та технологій штучного інтелекту, створює передумови для глобальної трансформації запитів та вимог до фахівців, трансформує зміст фахових обов'язків та суттєво впливає на формування попиту на компетенції. Окреслена ситуація доводить необхідність теоретичних та емпіричних наукових пошуків щодо цифрової адаптації процесу підготовки фахівців до професійної діяльності в умовах цифровізації освіти. Розкрито п'ять стратегій підтримки фахівців з розвитку цифрової компетентності. Показано процес вибудовування взаємин педагога та тих, хто навчається в умовах цифрової освіти.

Ключові слова: професійна підготовка фахівців, зміст освіти, професійна діяльність, методи і технології навчання, система вищої освіти цифровізація освіти.

BIDYUK Dmytro Yevgeniyovych, BIDA Olena Anatoliivna, GUTTERER Eva Voitekhivna.
SYSTEM OF TRAINING OF SPECIALISTS FOR PROFESSIONAL ACTIVITIES IN THE CONDITIONS OF
DIGITALIZATION OF EDUCATION

A current challenge against the background of global integration processes and, accordingly, professional training, is the process of active digitalization. The development and implementation of the latest digital capabilities, in particular, the active involvement of «cloud» computing and artificial intelligence technologies, creates the prerequisites for the global transformation of requests and requirements for specialists, transforms the content of professional duties and significantly affects the formation of demand for competencies. The outlined situation proves the need for theoretical and empirical scientific research on the digital adaptation of the process of training specialists for professional activities in the conditions of digitalization of education.

Among the main prerequisites for the formation of effective digital optimization of professional training of future specialists, the involvement of interdisciplinary integration tools by creating an interdisciplinary educational environment, the involvement of innovative technologies for organizing professional training activities for modeling interdisciplinary professional cases, as well

as the integration of professional and general areas of professional training in accordance with current requirements are highlighted. Digital education is becoming an increasingly important component of higher education, and therefore digital competence as a key ability for all employees should become an integral part of all disciplines for the professional training of specialists for professional activity in the conditions of digitalization of education. Five strategies for supporting specialists in the development of digital competence are revealed.

The process of building relationships between a teacher and those who study in the conditions of digital education is shown. Today's student is a very mobile person who has quick access to any information, wants to receive not theoretical, but practically-oriented knowledge, is well acquainted with information technologies, therefore does not want to receive information traditionally. These changes pose new tasks for the teacher: mastering information competencies at a modern level in order to keep up with students; developing relevant and interesting material on the discipline, to develop motivation to study the subject in students, using new interesting and effective learning technologies (technologies, quest technologies, design technologies, creatively-oriented technologies) including online learning; forming control materials capable of checking not only knowledge, but also the level of competence formation.

Keywords: professional training of specialists, content of education, professional activity, methods and technologies of training, higher education system, digitalization of education.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. В інформаційну епоху національна система освіти має вирішальне значення для створення та підтримки найціннішого активу України – людського капіталу. Очевидною є діалектична залежність його якості від рівня професіоналізму педагогічних і науково-педагогічних працівників як рушіїв трансформації освітньої і дослідницької діяльності, розвитку наскрізних і комплексних компетентностей, які забезпечуватимуть обмін знаннями, ідеями і технологіями на основі взаємодії між закладами вищої освіти та їхніми партнерами на оновлених принципах відродження України в післявоєнний період, розбудови суспільства нового типу. У зв'язку з цим актуалізується проблема підготовки майбутніх фахівців до професійної діяльності в умовах цифровізації суспільства, адже вищій освіті та інноваціям як рушіям технологічного прогресу в усьому світі відводиться провідна роль у забезпеченні глобальної конкурентоспроможності особистості [1].

Система сучасної професійної підготовки майбутнього фахівця позиціонується як мультифункціональний процес, очікуваним результатом якого є досягнення максимально можливого рівня фахової компетентності. Професійна підготовка позиціонується обов'язковою передумовою ефективної професійної діяльності, що синтезує дефініції інтегративних здібностей, компетенції та особистісних якостей. На сьогодні, в умовах воєнного часу, у національній сфері професійної підготовки фахівців значна увага приділяється формуванню фахової компетентності майбутніх спеціалістів у контексті мультифакторного підходу та цифровізації.

Поняття професійної підготовки в епоху цифрової трансформації позиціонується як комплексна інтегративна характеристика, що являє собою систему знань, навичок, умінь, цінностей, а також особистісних якостей фахівця, на основі яких формуються цілі діяльності та здатність реалізації професійно-соціальних функцій. Необхідно зазначити, що проблематиці ідентифікації функціональності структурних компонентів професійної підготовки фахівців в умовах цифровізації на сьогодні присвячено недостатньо уваги [2]. Тому нами і обрано такий спектр дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аспекти підготовки фахівців до професійної діяльності в умовах цифровізації освіти стали предметом дослідження вітчизняних науковців (В. Биков, М. Лещенко, П. Матюшко, В. Ребрина, О. Спірін, О. Стрижак, А. Яцишин та ін) та зарубіжних (К. Бассет, Г. Грибер, М. Деузе, Дж. Стоммел та ін). Однак, питання впровадження цифровізації в сучасний освітній простір все ще потребують більш детального вивчення.

Мета статті – з'ясувати особливості підготовки фахівців до професійної діяльності в умовах цифровізації освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Актуальним викликом на тлі глобальних інтеграційних процесів та, відповідно, професійної підготовки, є процес активної цифровізації. Розвиток і впровадження новітніх цифрових можливостей, зокрема, активне залучення «хмарних» обчислень та технологій штучного інтелекту, створює передумови для глобальної трансформації запитів та вимог до фахівців, трансформує зміст фахових обов'язків та суттєво впливає на формування попиту на компетенції. Окрес-

лена ситуація актуалізує необхідність теоретичних та емпіричних наукових пошуків щодо цифрової адаптації процесу підготовки фахівців до професійної діяльності в умовах цифровізації освіти.

Належна професійна підготовка фахівців до професійної діяльності в умовах цифровізації освіти передбачає таку роботу фахівця, в якій його професійна діяльність реалізовується на достатньо високому рівні, характеризується відчутними результатами праці та реалізацією особистісного потенціалу. Таким чином, основна сутність професійної підготовки полягає в забезпеченні належного рівня відповідності об'єктивного еталона професійної діяльності, закріпленого у нормативно-правовому полі, суб'єктивним можливостям особистості фахівця.

Серед основних передумов формування ефективного цифрової оптимізації професійної підготовки майбутніх фахівців необхідно виділити залучення засобів міждисциплінарної інтеграції шляхом створення міждисциплінарного освітнього середовища, залучення інноваційних технологій організації діяльності з професійної підготовки для моделювання міждисциплінарних фахових кейсів, а також інтегрування фахових та загальних напрямів професійної підготовки відповідно до актуальних вимог [2].

Швидкоплинні зміни в сучасному світі пов'язані з цифровими технологіями, що вплинули на трансформацію генерування, передачу, зберігання, управління та аналіз інформації, перетворили її у найважливіший виробничий ресурс, який відповідає мінливим вимогам бізнесу, сучасного ринку, комунікаційним процесам у діловій сфері й суспільстві в цілому. У зв'язку з цим на початку ХХІ століття виникла необхідність визначення нових базових навичок у відповідь на глобалізацію та перехід до економіки, заснованої на знаннях, що мають формуватися у людей впродовж усього життя.

Цифрова освіта стає дедалі важливішим компонентом вищої освіти, а тому цифрова компетентність як ключова здатність для всіх працівників має стати невід'ємною складовою усіх дисциплін з професійної підготовки фахівців до професійної діяльності в умовах цифровізації освіти. При визначенні цільових і змістових орієнтирів доцільно спиратися на концепції цифрової компетентності фахівців (Teacher digital competence – TDC), такі як концепція заміни, доповнення, модифікації та переосмислення (the substitution, augmentation, modification, and redefinition – SAMR) і концепція технологічних знань педагогічного змісту (the technological pedagogical content knowledge – TPACK).

Науковцями презентовано п'ять стратегій підтримки фахівців з розвитку цифрової компетентності:

- заохочення налаштування на самодосягнення (встановлення власних цілей у досягненні результату, розвиток культури співпраці, знання власних потреб у подальшому розвитку);

- надання об'єктивного та комфортного зворотного зв'язку (забезпечення наставництва та надання зовнішнього консультування);

- розвиток впевненості (заохочення фахівців брати участь у цифровому навчанні та пов'язаних з ним ініціативах професійного розвитку);

- створення можливостей для обміну досвідом (докладати більше зусиль для заохочення фахівців ділитися своїм досвідом з колегами, незалежно від того, чи є він успішним, адже спільне використання найбільше задовольняє потреби в набутті необхідних навичок);

- забезпечення доступу до навчальних платформ (чим доступнішим буде навчальний ресурс, тим більше можливостей фахівці отримують для розвитку своїх навичок).

Разом з поширенням цифрових технологій спостерігається зростання інтересу до ідеї впровадження концепції відкритої освіти, яка сприяє створенню більш демократичної та конкурентоспроможної системи освіти.

Україна продовжує реалізовувати ключові реформи, необхідні для впевненого руху до набуття членства в ЄС, зокрема план з цифровізації освіти.

Першим стратегічним пріоритетом визначено сприяння розвитку високоефективної екосистеми цифрової освіти, що передбачає:

- ефективне планування та розвиток цифрового потенціалу для систем освіти і навчання; забезпечення Інтернет-зв'язку з надвисокою пропускнуою здатністю закладів освіти для надання можливості використовувати ресурсомісткі додатки (потокі відео, відеоконференції, хмарні обчислення, віртуальна і доповнена реальність тощо) задля забезпечення ефективного і цікавого освітнього процесу;

- створення умов для надійного доступу до Wi-Fi з метою навчання вдома або в інших умовах;

- розроблення цифрового освітнього контенту з метою формування і розвитку цифрових навичок, включно із цифровими методами викладання.

Другим стратегічним пріоритетом визначено посилення цифрових навичок і компетенцій для цифрової трансформації, яким передбачається:

– трансформація суспільства і перехід до «зеленої» та цифрової економіки, що вимагає ґрунтового розвитку цифрових компетенцій, які сприятимуть економічному розвитку і впровадженню інновацій, побудові більш справедливого, згуртованого, сталого та інклюзивного суспільства та водночас спонукатиме громадян до оволодіння навичками адаптації, комунікативними компетентностями і уміннями командної роботи, критичного мислення, креативності, підприємництва та готовністю до навчання;

– оволодіння цифровою грамотністю для повсякденного життя, що викликає необхідність активніше допомагати здобувачам освіти розвивати здатність критично сприймати інформацію, фільтрувати та оцінювати її, зокрема, виявляти дезінформацію та керувати переконаннями, а також розвивати фінансову грамотність; подальший розвиток комп'ютерної освіти (інформатики) в освітніх закладах, що уможливорює ґрунтовне розуміння молоддю цифрового світу, адже ознайомлення здобувачів освіти з комп'ютерними технологіями з раннього віку за допомогою інноваційних та мотивуючих підходів до навчання, як у формальних, так і в неформальних умовах, може допомогти розвинути навички розв'язання проблем, розвитку творчості та взаємодії у співпраці, що сприятиме підвищенню інтересу до STEM-навчання та майбутньої кар'єри з одночасним подоланням гендерних стереотипів; підготовка експертів у галузі цифрових технологій, що зумовлює необхідність збільшення кількості магістерських програм зі спеціальностей, пов'язаних зі штучним інтелектом та кібербезпекою для підготовки високоякісних і актуальних фахівців у галузях передових цифрових технологій, ширше популяризувати ці професії і кар'єрний розвиток у цифровому секторі, а також зробити ці освітні програми більш привабливими для дівчат і жінок, оскільки їх ширше залучення до цифрової економіки, як і збільшення різноманітності на ринку праці, може вплинути на соціальну та економічну цінність для конкурентоспроможності, зростання інновацій; формування базового уявлення про нові та інноваційні технології, в тому числі штучний інтелект, у кожної людини, що допоможе їм позитивно, критично і безпечно взаємодіяти з цими технологіями [1].

У даний час для реалізації процесу онлайн навчання заклади вищої освіти використовують різні веб-інструменти та платформи: Zoom, Google Clas-sroom, Microsoft Teams, Moodle і т.д. Для цілей навчання успішно адаптовані елементи ігрового простору, наприклад, такі платформи, як Discord, спочатку

розроблені для ігрової спільноти. Ці інструменти виявилися найпростішим і найпривабливішим для студентів способом спілкування та взаємодії в процесі проведення дискусій презентацій, вправ та практичних занять. Слід зазначити, що цифрові підходи до забезпечення навчання як і раніше, викликають ряд питань. З одного боку, слід застосовувати нові форми забезпечення навчання, оскільки вони дають більш гнучку та більш персоналізовану підтримку навчання. Однак, з іншої сторони, існує ймовірність зниження якості навчання, а також недостовірності результатів навчання. Відповідно, питання забезпечення прозорості та довіри до якості цифрового навчання виходять на перший план.

Для розвитку необхідних особистісних якостей необхідно в освітньому процесі використання основ технології Agile, яка передбачає зосередити увагу членів команди на цілях спільної роботи, працювати нетривалими циклами при цьому визначати зону відповідальності кожного учасника та використовувати активний зворотний зв'язок. Подібна форма роботи здатна розвинути в студентів відповідальність за результат, уміння працювати у команді, уміння швидко та ефективно налагоджувати комунікацію, знаходити несподівані, креативні розв'язки поставлених завдань.

Ще одним проблемним питанням є процес вибудовування взаємин педагога та тих, хто навчається в умовах цифрової освіти. Цифрова дидактика змінює традиційну роль викладача, в нових умовах педагог стає – консультантом, комп'ютером, провідником у світ доступної і відкритої інформації. Не кожен педагог готовий до такої зміни ролей, а тим паче студент. Взаємини між педагогом та студентом вже давно перейшли на формат суб'єкт-суб'єктних, зараз же важливо цей формат перенести в цифрове середовище, яке висуває свої вимоги. Для уникнення конфліктних ситуацій, вибудовування ефективної комунікації в цифровому середовищі необхідно дотримуватися цифрового етикету. Насамперед цифровий етикет повинен опанувати викладач, а потім привчати до цих правил студентів, на своєму прикладі.

Наступний напрям змін стосується самого студента, його можливостей та потреб. Студент сьогодні – це дуже мобільна людина, яка має швидкий доступ до будь-якої інформації, бажає отримувати не теоретичні, а практико-орієнтовані знання, добре знайома з інформаційними технологіями, тому не бажає отримувати інформацію традиційно. Ці зміни ставлять перед педагогом нові завдання: оволодіння інформаційними компетен-

ціями на сучасному рівні, щоб не відставати від студентів; розробка актуального та цікавого матеріалу з дисципліни, для розвитку мотивації до вивчення предмета у студентів, використання нових цікавих та ефективних технологій навчання (технологій, квест-технологій, технологій проектування, креативно-орієнтованих технологій) у тому числі й онлайн-навчання; формування контрольних матеріалів здатних перевірити не лише знання, а також рівень сформованості компетенцій.

Цифровізація освіти відкладає відбиток на весь процес підготовки фахівців з моменту визначення змісту до контролю якості освоєння освітніх програм. Процедури забезпечення якості повинні бути розширені для охоплення цифрового навчання у випадках, якщо воно пропонується в рамках власної програми курсу ЗВО (наприклад у вигляді змішаного навчання) та якщо воно використовується студентами для доповнення свого власного шляху навчання. В обох випадках вони вимагають більш орієнтованого на студента підходу до забезпечення якості. Однак цифровізація буде ефективною лише в тому випадку, якщо технологія використовуватиметься як інструмент для проведення системних та інституційних змін для передачі знань та розвитку професійних навичок, а не просто для автоматизації та прискорення процесу навчання [3].

Висновки перспективи подальших розвідок напрямку. Актуальним викликом на тлі глобальних інтеграційних процесів та, відповідно, професійної підготовки, є процес активної цифровізації. Розвиток і впровадження новітніх цифрових можливостей, зокрема, активне залучення «хмарних» обчислень та технологій штучного інтелекту, створює передумови для глобальної трансформації запитів та вимог до фахівців, трансформує зміст фахових обов'язків та суттєво впливає на формування попиту на компетенції. Окреслена ситуація доводить необхідність теоретичних та емпіричних наукових пошуків щодо цифрової адаптації процесу підготовки фахівців до професійної діяльності в умовах цифровізації освіти.

Розкрито п'ять стратегій підтримки фахівців з розвитку цифрової компетентності. Показано процес вибудовування взаємин педагога та тих, хто навчається в умовах цифрової освіти.

Серед основних передумов формування ефективної цифрової оптимізації професійної підготовки майбутніх фахівців виділено залучення засобів міждисциплінарної інтеграції шляхом створення міждисциплінарного освітнього середовища, залучення інноваційних

технологій організації діяльності з професійної підготовки для моделювання міждисциплінарних фахових кейсів, а також інтегрування фахових та загальних напрямів професійної підготовки відповідно до актуальних вимог.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Петренко Л. М. Теоретичні і методичні засади підготовки майбутнього викладача закладу вищої педагогічної освіти до професійної діяльності в умовах цифровізації суспільства [Електронний ресурс]: монографія / Л. Петренко, О. Кучерявий, О. Лаврінченко. Київ: Вид-во ТОВ «Юрка Любченка», 2024. 246 с. https://ipood.com.ua/data/NDR/2022_2024_TPD/2024_collMonograph_Petrenko.pdf
2. Родіков В. Цифровізація професійної підготовки майбутніх фахівців інженерних військ в умовах воєнного стану – вимога часу. Освіта. Інноватика. Практика, 12(4), 2024. С. 29–33. <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol12i4-005>
3. Сторож В. В. Підготовка фахівця соціономічної сфери діяльності в умовах цифровізації освіти. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 5: Педагогічні науки: реалії та перспективи: зб. наук. праць. Київ: Видавничий дім «Гельветика». (86), 2022. С. 200–204. DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.86.39>

REFERENCES

1. Petrenko, L. M. (2024). *Teoretychni i metodychni zasady pidhotovky maybutn'oho vykladacha zakladu vyshchoyi pedahohichnoyi osvity do profesynoyi diyal'nosti v umovakh tsyfrovizatsiyi suspil'stva*. [Theoretical and methodological principles of training a future teacher of a higher pedagogical education institution for professional activity in the conditions of digitalization of society]. Kyiv.
2. Rodikov, V. (2024). *Tsyfrovizatsiya profesynoyi pidhotovky maybutnikh fakhivtsiv inzhenernykh viys'k v umovakh voyennoho stanu – vymoha chasu*. [Digitalization of professional training of future specialists of engineering troops in conditions of martial law – a requirement of the time]. Kyiv.
3. Storozh, V. V. (2022). *Pidhotovka fakhivtsya sotsionomichnoyi sfery diyal'nosti v umovakh tsyfrovizatsiyi osvity* [Training of a specialist in the socio-economic sphere of activity in the conditions of digitalization of education]. Kyiv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

БІДЮК Дмитро Євгенійович – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри психології та педагогіки Хмельницького національного університету.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх фахівців.

БІДА Олена Анатоліївна – доктор пед. наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління

зкладами освіти Закарпатського угорського університету ім. Ференца Ракоці ІІ.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх фахівців.

ГУТТЕРЕР Сва Войтехівна – координатор початкової освіти, старший викладач кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти Закарпатського угорського університету ім. Ференца Ракоці ІІ.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх фахівців.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

BIDYUK Dmytro Yevheniiiovych – Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer at the Department of Psychology and Pedagogy, Khmelnytskyi National University.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

BIDA Olena Anatoliivna – Doctor Pedagogical Sciences, professor, head of the chair of pedagogy, psychology, elementary, preschool education and management of educational institutions, Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian University.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

HUTTERER Eva Voytehvna – primary education coordinator, senior teacher of the department of pedagogy, psychology, elementary, preschool education and management of educational institutions, Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian University.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

Стаття надійшла до редакції 18.10.2025 р.

УДК 378:37.091.12:005.963

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.17.077-084

БІЛАНИЧ Людмила Віталіївна –

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри бізнес-адміністрування, маркетингу та менеджменту Державного вищого навчального закладу

«Ужгородський національний університет»

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-9005-6985>

e-mail: lbilanych@gmail.com

БІЛАНИЧ Галина Петрівна –

кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри соціокультурної діяльності Комунального закладу вищої освіти «Академія культури і мистецтв»

Закарпатської обласної ради

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-1115-6425>

e-mail: bilanishgp@gmail.com

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

БІЛАНИЧ Людмила Віталіївна, БІЛАНИЧ Галина Петрівна. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті компетентнісний підхід схарактеризовано як чинник професійного становлення майбутнього фахівця в системі вищої освіти. Окреслено сутність понять «компетентність», «компетенція», «компетентнісний підхід», «професійна компетентність», «самоосвітня компетентність». Визначено, що застосування компетентнісного підходу в закладах вищої освіти дає студентам змогу не просто накопичувати знання з відповідних дисциплін, а насамперед стимулює творче й креативне їх використання, внаслідок чого випускник закладу вищої освіти, майбутній фахівець, стає неабияк затребуваним і конкурентоспроможним на ринку праці.

Ключові слова: компетентність, компетенція, компетентнісний підхід, компетентнісно-спрямована освіта, професійна компетентність, самоосвітня компетентність, фахова підготовка.

BILANYCH Lyudmila Vitaliivna, BILANYCH Halyna Petrovna. COMPETENCY APPROACH AS A FACTOR OF PROFESSIONAL FORMATION OF A FUTURE SPECIALIST IN A HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTION